

Immanuel Kant

(1724-1804)

- "Epistemologisk prosjekt":
- Tilbakevise Humes epistemologi
- Gi filosofisk begrunnelse for Newtons fysikk

Kritik der reinen Vernunft, 1781:

"Hva kan fornuften brukes, og ikke brukes, til – hva er dens gyldighetsområde?"

- "Ren" fornuft = uten forankring i sanseerfaringen
- Epistemologi: mellom rasjonalisme (Descartes) og empirisme (Hume)
- Kant vil overvinne begge posisjoner lage "høyere syntese"
- MEN: Hume viktig jf "dogmatisk slummer"
- (Om enn "skandale")

3

Epistemologi & moralfilosofi (etikk)

- Kants epistemologi kaller han "<u>teoretisk</u> filosofi"
  - Grunn: epistemologien dreier seg om hvordan vi <u>betrakter</u> verden; jf *theoria*
- Moralfilosofien kalles "praktisk filosofi"
  - Fordi moral dreier seg om hvordan vi <u>handler i</u> verden; det vi gjør i praksis, i det praktiske liv

4

Erkjennelses-prosessen:

- "All vår erkjennelse begynner med erfaringen"
  - (Enig med Hume)
- "Selv om all vår erkjennelse <u>begynner med</u> erfaringen, så <u>utspringer</u> den likevel ikke derfor <u>i</u> sin helhet av erfaringen"
  - (Uenig med Hume)

<u>Transcendentale</u> betingelser for erfaring

Vi ser virkeligheten gjennom:

- tid
- rom
  - **= anskuelsesformer** (indre: tid, ytre: rom)
- kausalitet ("12")
  - = forstands-kategorier

Tilsammen: "ordnende instanser"/"mønstre" i bevisstheten

Erfaring uten er umulig: jf "politimannen"

6

Tid & rom:

- 1. Man kan tenke seg tid og rom uten gjenstander, men <u>ikke</u> gjenstander uten tid og rom.
- 2. Tid og rom kan fortsettes <u>i det uendelige</u> (i tanken), men alle empiriske objekter er begrensede (er avgrensede/har grenser).

,

De 12 forstands-kategoriene:

• Kausalitet (årsak)

Negasjon

• Substans (ting)

Innskrenkning

• Enhet

• Fellesskap

• Flerhet

• Mulighet

• Allhet

• Tilværelse

• Realitet

Nødvendighet

Dybvig & Dybvig, s. 252:

• "Anskuelsesformenes funksjon er å gjøre sansning *mulig*; forstandskategorienes funksjon er å gjøre sansning *forståelig*. Først denne kombinasjonen av sansning og forståelse er Kant villig til å kalle *erfaring*."

forstands-kategorier

Anskuelses-former &

- Vi er "låst" i tid, rom, og kausalitet
- Ikke egenskaper ved naturen, men ved mennesket
- De "sitter i" mennesket og gjør det mulig for oss å erfare noe <u>overhodet</u>
- Deray "mulighetsbetingelser" (for erfaring)

10

Anskuelses-former & forstands-kategorier

- Derfor *vet* vi at vi alltid vil <u>erfare</u> virkeligheten i tid og rom, og <u>forklare</u> den som kausal
- Uansett vil erfaringen være silt gjennom disse "brillene"
- Ergo vet vi noe sikkert om fremtiden
  - Den kopernikanske vendingen: I stedet for å fokusere på hvordan naturen virker på meg, spør Kant: "Hvordan virker jeg på naturen?"

1

Kants "kopernikanske revolusjon" / "vending" i filosofien

- Kopernikus satte solen i sentrum i stedet for jorden
  - Lettere å forklare/mindre kompleks forklaring av himmellegemenes bevegelser
- Kant setter <u>subjektet</u> i sentrum i stedet for objektet
  - Lettere å forklare hvorfor vi har sikker viten

12

Anskuelses-former & forstands-kategorier

- · Mener Kant virkelig at naturen ikke inneholder naturlover?
  - Svaret er ja!
- Naturlovenes konstans skyldes vår erkjennelsesevnes konstans
- Altså: Det konstante element finner vi ikke "der ute", men "her inne"

Vår forstand er "naturens lovgiver"

• Det er vi som "påfører" naturen dens lover:

"Så overdrevet, så mot all fornuft det enn kan høres å si at forstanden selv er kilden til naturlovene ... er dette likevel riktig".

Kants "gaffel"

- Analytisk a priori
  - » analytisk = "forklaringsdom"; definitoriske/ avhengig av logikk alene
  - » a priori = uavhengig av/forut for erfaringen
- Syntetisk a posteriori
  - » syntetisk = "utvidelsesdom"
  - » a posteriori = avhengig av/på grunnlag av/etter erfaringen
- Syntetisk a priori
  - » om erfaringen, men likevel forut for erfaringen Hume mangler denne

15

Syntetisk a priori utsagn:

"Tiden går ikke baklengs"

"Rommet har bare tre dimensioner" ("flatland" umulig)

"Virkningen følger alltid /nødvendigvis av årsaken"

- Dvs.: "<u>for oss</u>"
- Utsagnene springer ut av / hviler på anskuelsesformene og kategoriene

Syntetisk a priori utsagn:

- Disse utsagns sikkerhet understrekes av det a prioriske element:
- Nødvendighet; "At det ikke kan være annerledes", og
- Streng allmenngyldighet; "At overhodet ingen unntak tillates som mulig"

Fornuftens antinomier

- a) Verden **må** ha en begynnelse (<u>endelig</u>): alt som eksisterer er forårsaket av noe annet
- Men verden kan ikke ha en begynnelse/ første årsak (uendelig): rekken bakover er uendelig
- Uendelig eller endelig univers?

  ("utside" må være <u>i</u> rommet)
- Grensen viten/tro:
  - Fornuftens gyldighetsområde
  - Fornuften "tvinger seg selv i kne"

Kant om bakgrunnen for antinomiene:

• "Menneskelig fornuft har den besynderlige skjebne at den er bebyrdet med en type spørsmål som, slik de gir seg i kraft av fornuften selv, fornuften ikke er i stand til å ignorere, men ei heller å besvare."

19

Erkjennelsesprosessen:

Ding an Sich (tingen i seg selv) = grensebegrep

"grøt" av sensoriske signaler

Sanseapparatet: anskuelsesformer (tid & rom)

Forstandskategorier (kausalitet + 11)

Verden fremstår som meningsfulle objekter

20

Om metafysikk

- Vår verden kan ikke sies å ligne den egentlige verden på noen forståelig måte
- Det er <u>uunngåelig</u> at vi stiller metafysiske spørsmål
- Det er vårt lodd å stille dem på grunn av vår natur;
   jf Dostojevskijs "fordømte spørsmål"
- Guds eksistens kan hverken bevises eller motbevises
  - (utenfor fornuftens gyldighetsområde)

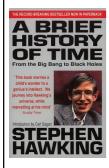
21

"Totalforklaringen"

- Umulig å forestille seg ikke *intelligibel*
- Men trangen til å forklare alt er positiv, ettersom den fremmer forskningen
- · En motivasjonsfaktor
- Ideen om den totale forståelse regulerer vår forskertrang; en "<u>regulativ idé</u>"
- En fyrlykt vi navigerer etter en "uunnværlig rettesnor"

22

www.hawking.org.uk

23